

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 lipca 1991 r.

Nr 66

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

286 — z dnia 28 czerwca 1991 r. o utworzeniu urzędu Ministra Przemysłu i Handlu 845

287 — z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego . . . 846

286

USTAWA

z dnia 28 czerwca 1991 r.

o utworzeniu urzędu Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Do zadań Ministra Przemysłu i Handlu należy kształtowanie założeń i realizacja polityki państwa w zakresie przemysłu, handlu wewnętrznego i usług w stosunku do wszystkich podmiotów gospodarczych, niezależnie od formy własności.

Art. 3. Do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu należy w szczególności:

- 1) nadzór nad funkcjonowaniem krajowych systemów energetycznych i określanie kierunków ich rozwoju, zwłaszcza w zakresie paliw płynnych, systemów elektroenergetycznych i systemu gazowniczego oraz tworzenie warunków do racjonalizacji zużycia energii i paliw,
- 2) tworzenie rezerw paliw, surowców i materiałów o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki oraz gospodarowanie tymi rezerwami,
- 3) wykonywanie, stosownie do kompetencji ustalonych w ustawie, zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa oraz innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 4. Minister Przemysłu i Handlu reprezentuje Skarb Państwa w zakresie gospodarowania mieniem pozostającym po likwidowanych przedsiębiorstwach państwowych i jednostkach badawczo-rozwojowych, dla których był organem założycielskim bądź nad którymi sprawował nadzór, w razie gdy nie zostało to powierzone innej państwowej jednostce organizacyjnej.

Art. 5. 1. Minister Przemysłu i Handlu staje się z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) organem założycielskim przedsiębiorstw państwowych, dla których dotychczas takimi organami byli Ministrowie Przemysłu i Rynku Wewnętrznego, z zastrzeżeniem ust. 2,

2) organem sprawującym nadzór nad jednostkami badawczo-rozwojowymi i innymi podporządkowanymi jednostkami organizacyjnymi, w stosunku do których dotychczas sprawowali nadzór Ministrowie Przemysłu i Rynku Wewnętrznego.

2. Rada Ministrów ustali listę przedsiębiorstw, dla których funkcje organu założycielskiego pełnią wojewodowie, ze wskazaniem tych wojewodów.

Art. 6. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowy zakres działania Ministra Przemysłu i Handlu.

2. Organizację Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wykaz jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz przedsiębiorstw państwowych, dla których Minister jest organem założycielskim, określa statut nadany przez Radę Ministrów.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania rezerwami, o których mowa w art. 3 pkt 2.

Art. 7. 1. Znosi się:

- 1) urząd Ministra Przemysłu,
- 2) urząd Ministra Rynku Wewnętrznego.

2. Określone w odrębnych przepisach kompetencje należące dotychczas do Ministrów, o których mowa w ust. 1, przechodzą do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu.

3. Rada Ministrów określi zasady, tryb i terminy przejęcia przez Ministra Przemysłu i Handlu spraw, które na podstawie niniejszej ustawy i odrębnych przepisów przechodzą do jego właściwości, oraz zasady likwidacji urzędów, o których mowa w ust. 1.

4. W sprawach należących dotychczas do właściwości Ministrów, o których mowa w ust. 1, wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego podlegają rozpatrzeniu, a postępowania administracyjne w toku podlegają dalszemu prowadzeniu przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 8. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 23 października 1987 r. o utworzeniu urzędu Ministra Przemysłu (Dz. U. Nr 33, poz. 172 i z 1989 r. Nr 73, poz. 433),

- 2) ustawa z dnia 23 października 1987 r. o utworzeniu urzędu Ministra Rynku Wewnętrznego (Dz. U. Nr 33, poz. 177 i z 1991 r. Nr 16, poz. 74).

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

287

USTAWA

z dnia 4 lipca 1991 r.

o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego.

DZIAŁ I

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, zwany dalej „Kościołem”, stanowi część Powszechnego Kościoła Prawosławnego i zachowuje z nim jedność w sprawach dogmatycznych i kanonicznych. Jest niezależny od jakiegokolwiek pozakrajowej władzy duchownej i świeckiej.

Art. 2. 1. Kościół rządzi się w swych sprawach wewnętrznych własnym prawem, swobodnie wykonuje władzę duchowną i jurysdykcyjną oraz zarządza swoimi sprawami.

2. Kościół w swej działalności wewnętrznej posługuje się językiem staro-cerkiewno-słowiańskim i językami ojczystymi swych wyznawców.

Art. 3. 1. Ustawa określa zasady stosunku Państwa do Kościoła, w tym sytuację prawną i majątkową Kościoła.

2. W sprawach odnoszących się do Kościoła, nie uregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się ustawę z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155 oraz z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504).

Art. 4. 1. Problemy związane ze stosunkami między Państwem a Kościołem oraz sprawy interpretacji niniejszej ustawy rozpatrują wspólne zespoły składające się z upoważnionych przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Świętego Soboru Biskupów, na zasadzie parytetu.

2. Przepis ust. 1 nie narusza właściwości organów państwowych oraz organów Kościoła.

Rozdział 2

Osoby prawne Kościoła i ich organy

Art. 5. 1. W skład struktury organizacyjnej Kościoła wchodzi osoby prawne wymienione w art. 6.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o władzy kościelnej, rozumie się przez to organ właściwej kościelnej osoby prawnej.

Art. 6. 1. Osobami prawnymi Kościoła, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 1, są:

- 1) Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny jako całość (Metropolia),
- 2) diecezje,
- 3) Prawosławny Ordynariat Wojska Polskiego,
- 4) parafie,
- 5) klasztory,
- 6) prawosławne seminaria duchowne,
- 7) szkoły ikonografii lub śpiewu cerkiewnego,
- 8) Prawosławny Metropolitalny Ośrodek Miłosierdzia,
- 9) prawosławne diecezjalne ośrodki miłosierdzia,
- 10) Bractwo Młodzieży Prawosławnej,
- 11) bractwa cerkiewne.

2. Organami osób prawnych wymienionych w ust. 1 są:

- 1) dla Kościoła jako całości — Sobór Lokalny, Święty Sobór Biskupów, Prawosławny Metropolita Warszawski i Calej Polski, zwany dalej „Metropolitą”,
- 2) dla diecezji — biskup diecezjalny,
- 3) dla Prawosławnego Ordynariatu Wojska Polskiego — Prawosławny Ordynariusz Wojskowy,
- 4) dla parafii — proboszcz,
- 5) dla klasztoru — przełożony (przełożona),
- 6) dla prawosławnego seminarium duchownego — rektor,
- 7) dla szkół ikonografii i śpiewu cerkiewnego — dyrektorzy,
- 8) dla Prawosławnego Metropolitalnego Ośrodka Miłosierdzia — dyrektor,
- 9) dla prawosławnego diecezjalnego ośrodka miłosierdzia — dyrektor,
- 10) dla Bractwa Młodzieży Prawosławnej — przewodniczący,
- 11) dla bractwa cerkiewnego — przewodniczący.

3. Sobór Lokalny, będący Soborem Krajowym Kościoła, jest jego najwyższą władzą.

4. Kompetencje Soboru Lokalnego, Świętego Soboru Biskupów i Metropolity ustala Statut Wewnętrzny Kościoła, który uchwała Sobór Lokalny. Postanowienia Statutu nie mogą być sprzeczne z niniejszą ustawą.